

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XVI

БРОЈ 291.

1. МАРТ 1986.

ЦИЈЕНА 30 ДИНАРА

ПРЕДСЈЕДНИШТВО ОК ССРН

**ПРЕДЛОЖЕНИ КАНДИДАТИ ЗА
НАЈОДГОВОРНИЈЕ ФУНКЦИЈЕ**

ПРЕДСЈЕДНИШТВО ОПШТИНСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ССРН, на предлог Координационог одбора за кадровску политику, утврдило је листу могућих кандидата за најодговорније функције у општини. Тако је за предсједника Скупштине општине предложен Владо Дулетић, секретар Предсједништва ОК СК, а за предсједника Извршног одбора Светозар Марковић, директор Службе друштвених прихода. Кандидат за предсједника Предсједништва Општинске конференције ССРН је Љубо Лијешевић, радник ООУР Туристичког насеља „Словенска плажа”.

Предложена је и листа кандидата за делегате у Друштвено-политичко вијеће СО, и то: Светозар Радуловић, Симо Ђурашевић, Крсто Вукотић, Драган Недовић, Елизабета Богојевић, Милица Јовановић, Гргечић и Срђан Поповић.

Од стране Општинског вијећа синдиката у Друштвено-политичко вијеће СО кандидовани су: Војо С. Медиговић, Вјера Радетић, Радован Иличковић, Милош Марковић и Петар Миковић, а од стране Савеза омладине: Предраг Пејановић, Никола Срзентић, Биљана Мильјанић, Владо Марићевић и Вељко Зец.

В. С.

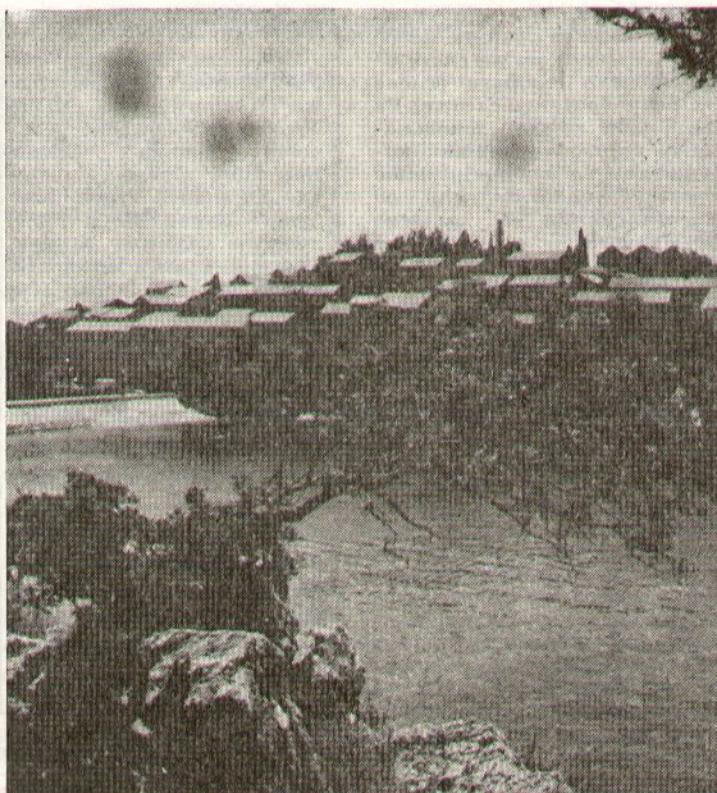
**ПОМОЋ
БУДВЕ
ЦЕТИЊУ**

ПРЕДСЈЕДНИШТВО Општинског комитета СК издвојило је за помоћ поплављеном Цетињу 300.000 динара. Општинско синдикално вијеће је Цетињанима упутило помоћ у износу од 150.000 динара, а Скупштина општине је на задњој сједници, донијела одлуку да се из буџета за 1986. годину издвоји 300.000 динара.

У послени на подручју наше општине издвојиће двије једнодневне зараде (једну у марту и другу у априлу) као помоћ пострадалом становништву Цетиња.

Акција прикупљања помоћи и даље траје. Жиро рачун на који треба уплаћивати помоћ отворен је код СО Цетиње и његов број је:

20120-743-970.

**ИЗБОРНА СКУПШТИНА ОПШТИНСКОГ
ВИЈЕЋА САВЕЗА СИНДИКА**

**АКТИВНОСТИ ОСНОВНЕ
ОРГАНИЗАЦИЈЕ**

НА ИЗВОРНОЈ СЈЕДНИЦИ општинске организације Савеза синдиката, одржаној 20. фебруара, разматран је извјештај о четврогодишњем раду Општинског вијећа Савеза синдиката и усвојен Програм активности за наредни период.

Општинско вијеће и њега органи у протеклом периоду у жижки своје активности имали су задатке који произишли из дугорочног програма економске стабилизације, а то су: унапређивање производивости рада, рационалније коришћење капацитета, дисциплина на послу, смањење неоправданог одустављања с посла, увођење мјера штедње, расподјељење дохотка, заштита стандарда радних људи, положај се зонских радника, стамбена политика, заштита самоуправних права радника, заштита друштвених имовина, проблеми незапослености и сл. За све наведене проблеме Синдикат је тражио путеве и начин њиховог решавања и у томе имао, мање или више успјеха, зависно од њихове тежине и утицаја спољних фактора.

У уводном излагању Вере Радетић, секретара Општинског вијећа, материјалима који су за ову прилику били припремљени, као и у дискусијама, истакнуто је да се у наредном периоду Савез синдиката мора више ангажовати у свим областима живота, а за то је неопходно организационо кредити и акције и кадровски оснободити основне организације Синдиката, јер, како је истакнуто, до сада, у многим радним организацијама, синди-

калне организације готово нијесу ни постојале.

У дискусији је учествовало више делегата.

БЛАЖО МАРТИНОВИЋ је говорио о проблемима се зонских радника, привредном криминалу и кадровским становицама. Он сматра да је један вид привредног криминала и куповина луксузних аутомобила јер се тај новац узима од зарада радника. Наша општина је на рачун кадровских становица претрпела тешке губитке, рекао је Мартиловић, јер је бројним такозваним дефицитарним кадровима, добијала станове, а они, на том мјесту остали пет-шест мјесеци или највише годину да на, а затим отишли на боља радна мјеста носећи собом „у прћију“ и станове.

Оцјењујући да је Општинско вијеће Савеза синдиката у протеклом периоду имало видних резултата у спровођењу задатака који су се пред овом организацијом постављали — ВЛАДО ДУЛЕТИЋ, секретар Предсједништва ОК СК је нагласио да се Савез синдиката у наредном периоду мора више ангажовати на плану самоуправне трансформације друштвено-економских односа у нашој привреди. Са садашњим стањем у „Монтенегро-туристу“, КСРО „Јужни Јадран“ и самоуправним интресним заједницама материјалне производње, не може да бити задовољни. Нерегулисани друштвено-економски односи у тим срединама негативно се одражавају на укупни квалитет привреде.

(Наставак на 2. страни)

**БУДВА ДОМАЋИН НАЈБОЉИМ
ШАХИСТИМА ЈУГОСЛАВИЈЕ**

ОД 22. ФЕБРУАРА ПА ДО 14. марта Будва ће бити домаћин најбољим шахистима наше земље који се надмећу у борби за 41. титулу најбољег у игри на 64 поља. Шаховски савез Црне Горе, Шаховски клуб „Будва“, Туристички савез општине, ООУР „Авала“ и друге организације су подручја наше општине и цијеле републике учинили су велике напоре како би што успеш-

није организовали ову велику спортску приредбу. Први утисци говоре да се у томе у потпуности успјело.

Општирније о шаху на 8. страни.

(Наставак са 1. стране)

Један од задатака којима би се Синдикат требао поза бавити, рекао је Дулетић, је сте расподјеле личних дохо дака, истичући да још уви јек нијесмо успјели да афир мишемо принцип расподјеле према раду. Говорећи о сез онској радију сказа и неза послености он је нагласио да је судбина сезонца и неза послених у рукама оних који имају посао. Проширива ње материјалне производње и концепцију развоја туризма не можемо грађити на ос нову сезонске радне снаге али можемо створити услове за већи број запослених. Ве ома мали прилог запошљавању дају одмаралишни капацитети на подручју наше општине, иако су већи од комерцијалних — нагласио је Дулетић — и указао на недовољну повезаност између једних и других, као и потребу већег коришћења од маралишних капацитета, јер је то интерес у првом реду радних организација које су у њих уложиле средства па и читавог друштва.

НИКОЛА ЗВИЦЕР је рекао да је извјештај о четвртогодишњем раду требао бити конкретнији, да има основних организација синдиката које се у току четири године нијесу ни једном састале и да се рад Синдиката своди на активност Општинског вијећа или његовог Предсједништва. Он сматра да у ново руководство не би требало да сједе предсједници основних организација, који за двије или више година нијесу одржали ни један састанак, а још мање да пођу као делегати на Конгрес.

Друштвени правобранилац самоуправљања — НЕДЈЕЉКА МЕЈИЋ је дискутовала о непоштовању уставности, законитости и самоуправне регулативе у основним организацијама удруженог рада. Разноврсни су — рекла је она — облици непоштовања прописа када је у питању расподјела станови, кредити, расписивање конкурса и рјешавање по њима, пријем се зонаца итд. Не поштују се, чак, ни правоснажне судске одлуке по жалбама радника. Зашто у вези свега тога Синдикат ћута — питање је ко је највише забрињава.

У раду овог скупа узео је учешће и МИЛОРАД РАДЕВИЋ, члан Предсједништва Републичког вијећа Синдиката, који је нагласио да нам треба одлучнија, борбенија и смјелија организација Синдиката. То захтијева наша радничка класа и ми се не можемо даље о то оглушавати — рекао је Радевић. Да бисмо то постигли треба оживјети основне организације Савеза синдиката, а то може извршити само способно Општинско вијеће.

МИЛОРАД ДАПЧЕВИЋ је апеловао на синдикалне активисте да се укључују у уз

борне активности, које су у току, напомињући да су у радним организацијама каснили предкандидациони сконкурси, што ни у ком случају не би требало да се понове приликом кандидационих изборова. На предстојећим изборима треба се заложити за побољшање структуре предложених кандидата у корист омладине, јер на предкандидационим сконкурсима на листама предложених нашло се једва 5 одсто младих радника.

Бранислав Лопчић, ООУР „Хотели бечичка плаја”, Петар Тичић, ООУР Туристичко насеље „Словенска плажа”, Селма Драговић, Основна школа „Стјепан Митров Јубишић” Будва, Pero Рађеновић, ООУР „Хотели Свети Стефан”, Крсто Ја зовић, ООУР „Јадран” трговина Будва, Ђорђе Данубијан, ООУР „Палас” Пе тровац и Гружица Кнежевић, Секретаријат унутрашњих послова Будва, су делегати Осмог конгреса Савеза синдиката Црне Горе.

За делегата за Десети конгрес Савеза синдиката Југославије изабран је Војин С. Медитовић, досадашњи предсједник Општинског вијећа синдиката.

У даљем раду Скупштине изабрано је ново Општинско вијеће од 55 чланова, од чега 13 чланова су у Предсједништву и три члана Надзорног одбора. Изабрано је и 8 делегата за Осми конгрес Савеза синдиката Црне Горе и један делегат за Десети конгрес Савеза синдиката Југославије.

У Предсједништво Општинског вијећа Савеза синдиката изabrани су: Видо Балић, за предсједника, а за чланове: др Милош Марковић, Босилька Томановић, Крсто Лазовић, Радован Милићанић, Крсто Борета, Милош Шолага, Саво Вукотић, Видосава Влатковић, Нада Матовић, Никола Станишић, Слободан Вујовић и Љубо Зец. У Надзорни одбор изабрани су: Бранко Радоњић, Вера Божковић и Велибор Золак.

В. Станишић

Приморске новине

Лист ССРН општине Будва. Уређује: Редакционски колектив. Главни и одговорни уредник: ВЛАДИМИР СТАНИШИЋ. Издавач: Културни центар Будва. Адреса редакције: „Приморске новине“ — Будва, телефон: 41-194 — Број жијро рачуна 20710-603-1809 код СДК Будва — Штампа: РО за графичке производе и услуге „Андреја Палташин“ — Котор. Претплата: годишња 1.050 дин.; за иностранство 20 долара. — Рукописи се не враћају

ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЈА СРВС

ЗАПАЖЕНА АКТИВНОСТ

ПРЕДСЈЕДНИШТВО ОК СРВС Будва одржало је изборну конференцију, којој су поред чланова Предсједништва присуствовали представници друштвено-политичких организација општине и секретар Републичке конференције СРВС Црне Горе.

Реферат о актуелним задацима ОК СРВС у наредном једногодишњем периоду поднёо је предсједник ОК Момир Вучинић. Истакао је да и поред извјесних проблема и пропуста у раду Општинске организације СРВС, њени органи и тијела су углавном, на задовољавајући начин остварили своју улогу и реализовали програмске задатке. Овоме треба да дати да су овој организацији највећу помоћ, финансијску, материјалну, стручну и осталу, пружили Општински штаб територијалне одbrane, Одјељење народне одbrane и ОУР „Бечичка плаја“.

У знак пажње за пружену помоћ Општинском штабу територијалне одbrane је

на свечан начин овом пријемом уручен Плакета Републичке конференције СРВС Црне Горе.

Главни задаци за наредни једногодишњи период СРВС су:

— Анализа остваривања ставова и закључака Предсједништва СФРЈ у организацијама Савеза и остваривање закључака Савјета за народну одбрану Предсједништва СР Црне Горе;

— Утврђивање задатака организација, органа и тијела Савеза на основу докумената Тринаестог конгреса СКЈ и Деветог конгреса СК Црне Горе и њихово остваривање у свим организацијама СРВС;

— Праћење рада ОО СРВС Будва, и

— Остваривање закључака, ставова и оцења Савезне и Републичке конференције СРВС о јачању друштвене улоге основне организације.

У расправи о извјештају о досадашњем раду и програму рада за наредни период учествовали су готово сви чланови Предсједништва ОК СРВС. Речено је да

треба активирати рад основних организација СРВС на терену, без чијег програмског дјеловања, нема ни рада СРВС. Истакнуте су негативности у досадашњем раду и мјере које треба предузети за бољи рад и потпуну афирмацију организације. Похвалење је рад Предсједништва организације, нарочито то у последње две године.

На конференцији је изабрано ново Предсједништво од девет чланова. За предсједника је изабран Мирољуб Ивановић, а за секретара Жељко Рафаиловић. Изабрани су и делегати за Општинску конференцију СРВС, њене органе и тијела.

Перо КНЕЖЕВИЋ

MONTENEGROTURIST

MOGREB
81310 BUDVA

ПОЗИВ НА САРАДЊУ

У ЖЕЉИ ДА наш лист постане јавна трибине свих радних људи и грађана и да у њему буде заступљен сваки кутак наше општине, а с обзиром да сада у њему ради професионално само једно лице, и ова спољна сарадња, Редакција сматра за потребно да укаже на могућност сарадње.

Лист „Приморске новине“ нема професионалних дописника из радних организација

ја и мјесних заједница и установа, што значи да се сарадња занима на аматерској основи. Зато позивамо све читаоце, нарочито младе, који имају смисла и вољу за по винарством, да нам шаљу прилоге из свих области живота и рада и из свих средина. Радо ћемо прихватити и предлоге, примједбе и сугестије читалаца — све што може допринијети да лист буде садржајнији и интересантнији.

Што се тиче тема — то су, најкраће речено, све активности из живота и рада, почев од најмањег засеока до највећег радног колективе, укључујући и рад друштвено-политичких организација, позитивне и негативне прим

јере, његовање револуционарних традиција, културно-забавне и спортске активности, радне и друге акције... Потребна нам је сарадња и хумориста, ликовних уметника, фотокорпортера и других стваралаца. Дакле, сваки чи талац у „Приморским новинама“ може да буде сарадник из било које области коју лист третира, наравно, под условом да су прилози актуелни, садржајни и објективни.

Такође позивамо грађане да у листу дају огласе осмртнице, захвалнице, да постављају питања и траже одговоре на све оно што их интересује, а што је Редакција у могућности да одговори.

БИЉЕШКА**(НЕ) РАДНЕ СУБОТЕ**

ЗА ОРГАНЕ И СЛУЖБЕ прва субота у фебруару била је радна. Тако је бар требало да буде. Но, сви они који су за то знали и те суботе жељели да искористе да заврше одређене послове, нијесу имали среће.

Већ послије десет часова тога дана канцеларије референата и шефова и њима потчињених стручних служби биле су затворене. Из неких чудних разлога, директори и шефови су потчињенима саопштили да су слободни. О странкама је мало ко, бар тако изгледа, размишљао. А, многи од њих су управо ту радну суботу жељно очекивали да своје послове брже обаве, јер других дана немају могућности и времена да од Буљарице и Петровца путују у Будву.

За револте странака које су нашлиле на закључана врата канцеларија и морале да се врате необављеног посла, мало се ко узбудио. — Нека опет дођу, био је најчешћи коментар оних који су у то вријеме обављали своје приватне послове.

Сличне појаве, нажалост, присутне су и радним данима. Врата канцеларија оних који би странке требало да примају по више сати су затворена. Те: службено одсутан, те на састанку, заузет важним послом, враћам се одмах и слично.

А, странке, што ће рећи грађани и радни људи, нијесу фасцикли па да се могу одложити да мирују.

Д. Новаковић

СЈЕЋАЊА

БИЛО ЈЕ, У ЛОГОРУ, И ВЕСЕЛИЈИХ ДАНА. Весели смо били кад смо чули да је оних 110 другова, у мају, замијењено и стигло у партизане. Затим, кад би чули о побједама партизана или на источном фронту. А ето, обрадовали смо се и једном изузетном, иако неупоредиво мање важном догађају: рођењу једног логораша.

Десило се то у пролеће 1942. године. У женском логору нека неочекивања живост, довиљавање, рекло би се радост. Другарице нам ве село довиљују, преко жице, да смо добили приносу, да имамо једног логораша више. Саопштавају да је другарица Драговић (имена се, на жалост, не сјећам) из села Коњухе код Андријевице родила сина. Вијест је брзо обишла логор. Наша радост, природно, није била као у нормалним приликама кад се роди син. Али је зато жеља била велика: нека нам најмлађи „колега”, рођен у жицама, убрзо заживи у нашој слободи и нека буде добар човјек. И наше жеље су биле испуњене. Да нас је 42-годишњи Ратко Драговић потпуковник ЈНА, војни љекар — кардиолог у Међинама. И прије 2-3 године помогао ми много више него ја њему некад у Бару.

ПОЛИТИЧКИ РАД У ЛОГОРУ

Политички рад у барском логору, с обзиром на постојеће услове, одвијао се организовано и успјешно. Био је то тежак и сложен посао, скончан и са опасностима. Спроведен је кроз логору примјерене облике и методе, претежно путем живе ријечи, кроз разговоре, на састанцима по групама, па и путем крајих предавања. Иницијатори и основни носиоци овог рада били су комунисти, али је у њему активно учествовало на десетине и стотине другова и другарица учесника НОВ, припадника и симпатизера НОП-а.

За политички рад у логору била је посебно значајна веза са партијском организацијом Цетиња. Главна веза је и овде био Марко Поповић. Послије његовог интернирања у Италију, крајем марта 1943. ту улогу су преузели други цетињски комунисти (Димо Вујовић и други). Кад су и они, крајем маја, интернирани у Италију, веза са Цетињем је практично прекинута, а политички рад веома отежан. Са Цетиња су, иначе добијана разна обавештења, радио-вiješti и други материјали. На примјер, тим путем добијене су вијести о конституиса-

НОВИ АУТО-СЕРВИС

БУДВА ЋЕ УСКОРО добити још један важан објекат за унапређење своје укупне туристичке понуде. Ријеч је о новом ауто сервису, чија је изградња већ започела у Будванској пољу, у дјелу где се гради аутобуска станица и други објекти.

Камен темељац у изградњу новог ауто-сервиса поставио је Баћо Бановић, и тим чином одато је признање дугогодишњим активисти Аутомото друштва за његов несебичан допринос у развоју и унапређивању рада ове друштвене и техничке службе.

У саставу новог аутомото центра налазиће се технички сервис са радионицама, затим туринг служба, продавница аутодјелова и административна зграда. Инвестиција је „тешка” сто милиона динара, а руководилац Аутомото друштва Анте Делојк каже да ће нови ауто центар са радом почeti у мају.

Д. Н.

ВРЕМЕНСКЕ НЕПОГОДЕ**НЕМА ШТЕТА, АЛИ ...**

стоји — чувај се воде и ватре.

Д. Новаковић

ГОСТОПРИМСТВО

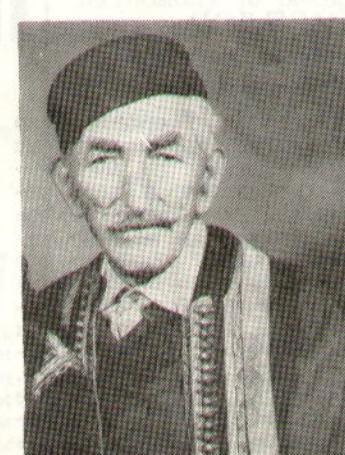
БУДВА ЈЕ МЕЂУ ПРВИМА притеља у помоћ породицама послије катастроfalне поплаве која је задесила град под Ловћеном. У ноћи између 18. и 19. фебруара у хотелу „Авала“ смештено је 55 особа, већином мајки са дјецом које су морале да се евакуишу из потопљених барака у Доњем пољу у Цетињу. Кају да у хотелу живију пуну гостопримство угоститеља, бораве у затријавим собама и сервира им се хотелска храна.

Док се дјевојчице и дјечици безбрежно играју у ходнику испред соба, њихове мајке су, не без разлога биле, забринуте. Породица Петра Андрића има пет чланова и његова супруга каже да им је проблем одјећа. Јер, дошли су у онome што се на њима затекло када су пред најлетом воде морали да напусте бараку. Станка Којсановић у „Авалу“ се склонила са троје дјеце. Каје да им је добро, али, пита се, шта даље. Све што су имали остало је под водом. Дарко Радуновић, ученик средње школе потврђује изјаве свих да им је у хотелу добро. — Најтеже ми је кад стално морам да гледам забринуту мајку, додаје он.

Д. Н.

У БАРСКОМ ЛОГОРУ

Успјеху политичког рада доприносио је углед комуниста и повјерење које су они уживали међу логорашима. Израз тог повјерења био је и њихов избор на одређене дужности у логору, нарочито на оним пунктovima за које смо били посебно заинтересовани: „Капо“ логора који је био и тумач,

Раде Ј. Станишић
шef куhiњe и кувари, пошта, шефови барака и слично. Шефови барака, поред осталих, били су и комунисти Петро Станишић-Пећанац и Богдан Влаховић. Крајем јуна, послије стријељања Милутине Бојићића, ја сам одређен за шефа куhiњe. Тиме сам дошао у прилику да утичем на што правилнију диобу хране, на контакте са шаторима и женским логором приликом разношења и диобе хране, па и пријем по

рукама из Бара у цаковима са брашном и пасуљом.

У одсуству везе са комунистима у Цетињу, предузете су мјере на повезивању са друговима у Бару. На тој линији се нашао и Мишо Лековић (сада живи у Петровцу). Он је једном на жици прихватио лубеницу у којој је био папир са поруком. Стражар је узео од Миша лубеницу и нашао папир. Мишо је одведен у самицу, држан тамо више дана, био же стоку тучен, али није проговорио иако је и о тој поруци и много чему другом доста зnao.

Без обзира на логорски режим и све поступке Италијана, у логору је владао, у целини, дух ведрине и оптимизма. И кад је било најтеже могла се чути пјесма. Често су се чуле и партизанске пјесме. Међутим, њихова мелодија је, у нашем пјевању, одисала сјетом. При избору стихова и пјесама морали смо избегавати „компромитујуће“ ријечи као: Италијани, Њемци, фашизам, Русија, Сталјин, комунисти, партизани и слично, јер би, иначе, услиједиле ошtre мјере. У логору су се че сто могли чути лијепи али и сјетни стихови:

Пеко ЛИЈЕШЕВИЋ
(Наставиће се)

Без премца: Хотел „Авала“

СЈЕДНИЦА ПРЕДСЈЕДНИШТВА ТУРИСТИЧКОГ САВЕЗА ЦРНЕ ГОРЕ

„АВАЛА“ НАЈБОЉИ ХОТЕЛ

ПРОТЕКЛА ГОДИНА Била је најуспешнија у историји црногорског туризма.

(Наставак са 4. стране)

његову супругу Јелу, скромну и мирну жену која је знала само за рад — од рата ног јутра до касно увече. Пријатељство између студената и породице Зеновић је расло из године у годину. Није то био пословни однос — била је то истинска љубав која итекако оставља трага у људима.

Већ је речено да су феријалци у Петровцу проводили дане у пјесми, шали и смијеху. Добро расположење које је владало умногоме је потпомагала феријална шаљива штампа.

Претече феријалне штампе били су Светислав Поповић и његови другови који су састављали већ поменуте рапарте. Биле су то уствари усмене новине у стиховима, који су осим ријечи имали и своју мелодију.

Први прави лист био је „Феријалац“ који се појавио 1928. године. Главни уредник и редактор био је Славко Мојсиловић, студент права. Ни он, као ни остали који су се појавили касније није био прављен у правој штампарији — умножаван је шапирографија.

Лист „Колонију“ из 1929. године уређивао је Станислав Јефтимијадес, студент технике. На сачуваном пријерку од 19. јула 1929. године стоји „година II“ из чега се може закључити да је лист излазио и 1928. године.

Лист »Allons enfants« изда ван је 1930. године. Главни уредник био је Славко Мојсиловић који је већ сада имао више сарадника.

Новине које су носиле на зив „Мики Маус“ излазиле су у љето 1931. године. Као главни уредник потписивао се Митуел Дорандо што је у ствари био псеудоним Славка Мојсиловића. Сарадници су били Спасоје Јовановић, студент технике и Риста Јанковић, дипломирани правник чији је псеудоним био „Вајсмилер“.

Припрема:
С. ГРЕГОВИЋ

(Настава на 4. страни)

Домаћи и инострани гости, њих 1.265.000 који су лани посетили Црну Гору, оставили су 10,6 милиона ноћења што представља рекорд. Туристички капацитети у овој републици коришћени су у просјеку 76,4 дана што у односу на претходну годину представља повећање од скоро десет дана.

Ово је, између остalog, констатовано на сједници Предсједништва Туристичког савеза Црне Горе, која је недавно одржана у Будви.

Но, како се чуло у уводном излагању предсједника ове организације Милутина Булатовића, и дискусијама осталних, туристички потенцијал којим располаже Црна Гора у овој години треба још боље искористити. Извјештаји иностраних туристичких агенција већ указују да је интересовање страних туриста за Црну Гору, посебно за њен јужни дио, скромно, односно да је потражња већа од расположивих капацитета. Такође се очекује и добра посјета до мањих гостију јер је Црногорско приморје, упркос повећању цијена, јефтиније од других туристичких региона на Јадрану.

Но, да би било више гостију и наравно више паре, потребно је учинити нове нареде да се гости дочекају спремно. На склопу у Будви је речено да се већ воде разговори са представницима ПТТ, саобраћајних предузећа, грбовачких организација, комуналних предузећа и другима о мјерама које се морају предузети да се пројасни уочени лани отклоње. Поште су већ годинама „уско грољо“ туризма, у локалном саобраћају влада прави хаос, грбовци морају много боље бити организовани.

Говорећи о цијенама за ову сезону, Љубо Рађеновић из Туристичког савеза Будве је истакао да се у последње вријеме много и неоправдано помиње Будва, баш ка да су у питању цијене. Он је нагласио да је, истински, око формирања цијена за ову годину, што се тиче приватног смјештаја, било пошткоћа, да се захтјеву Туристичког савеза општине за формирање предлога нових цијена није нико одазвао од заинтересованих (!?)

ПРОВЈЕРАВАМО

СТРАНЦИ ПУНИ ХВАЛЕ

ПОСЛИЈЕ НЕКОЛИКО „ПОСНИХ“ зима на будванском ривијери се поново могу срећи страни туристи, као ужијавају у благодетима медитеранског поднебља.

Гости су већином из Задне Њемачке и смјештени у хотелу „Авала“, који је у великој акцији Туристичког савеза Црне Горе проглашен најбољим у нашој републици.

На рецепцији хотела, смо од Вида Ђурића, сазнали да у свом објекту тренутно борави 170 иностраних гостiju, који су посредством агенције И.Т.С. дошли да одмор проведу овдје. У специјално спремљеној просторији ове агенције затекли смо госте који су управо гледали ТВ видео-спот о љетњој туристичкој понуди будванске ривијере. Замолили смо неке од њих за разговор и ево шта смо забиљежили.

Гостија Хајмилер (64) из Франкфурта је први пут у Црној Гори:

Ја сам пензионер, и заробљен око 2.400 марака (око 260.000 динара). Овдје сам већ осам недјеља и остајем још две. За одмор сам уплатила око 3.000 марака. Врло сам задовољна боравком у хотелу. Храна је одлична, сервис такође, а особље хотела је врло љубазно. Када се вратим свима ћу препоручити овај диван хотел.

Сличног мишљења су били и остали гости. Петер Тун из Хамбурга је већ шест пут у Југославији и за-

довољан је смјештајем и усјутром. Еugen Шнупт из Касела и господија Мичел су одушевљени природним љепотом мора овог поднебља. Своје слободно вријеме проводе шетајући поред мора, а често одлазе на излете које организује „Монтенегроекспрес“ да би боље упознали Црногорско приморје. Курт Јоаким, трговац из Нирнберга нам је рекао:

— Хотел је изванредан, примједбе немам. Од собараце до рецепционера све функционише како се пожељети може.

— Мало више музике за плес и наше штампе добро би нам дошло, каже Баварца Херт, који већ четири недјеље борави у Будви.

— Доћи ћу опет, поручује Сабина из Западног Берлина.

Највећи дио њих су по први пут у нашем граду и на питање шта би учинили да су на мјесту директора „Авале“ кратко су одговорили:

— Мало више сунца.

Хотел иначе, располаже са ресторном, таверном, супер-модерном дискотеком, аперитив-баром, зимским базеном, ТВ салоном, амбулантом, фризерским салоном. Ријечју: пружа идеалне услове за угодан боравак.

Задовољан гост је најбоља реклами, каже стара енглеска пословица. Признање Туристичког савеза Црне Горе, очигледно је дошло на право мјесто.

Бранко ПОПОВИЋ

У СУСПРЕТ ЈЕТУ

ДОБРЕ НАЈАВЕ

У ХОТЕЛИМА „МОНТЕНЕГРОТУРИСТА“ на помolu је рекордна туристичка сезона. То, прије свега, потврђују извјештаји домаћих и иностраних туристичких агенција о већ продатим хотелским капацитетима на западноевропском туристичком тржишту.

Преко 500 кревета хотела „Авала“ већ су распродати 186, капацитети хотела „Ас“ у Перешићу Долу 159, „Словенске плаже“ 156 а „Бечићке плаже“ од 135 до 180 дана. Добро тече продаја хотела у Улцињу, Сутомору и Тивту.

То су најсвјежији подаци али они се издана у дан мијењају.

Продаја најбоље тече на енглеском туристичком тржишту. На њемачком је већа, чак, за 35 одсто у односу на претходну годину.

Добро се продају капацитети хотела и у континенталном дијелу Републике. Хотели у Жабљаку продати су сто, а у Цетињу око шездесет дана.

— Проблем су недостатак капацитета у односу на потражњу, каже помоћник директора „Монтенегротуриста“ Владо Митровић. — Хитно морамо наћи решења за изградњу нових хотела, јер свако кашњење може да успори баш даљи развој, посебно повећање интересовања иностраних агенција за нашу регију која крупним кораком креће у освајање нове туристичке клијентеле Европе, додаје он.

Д. Н.

ОГЛАС

Мијењам двособан конфоран стан (62 m²) — усељен 1983. године) у Котору — Доброта, за стан У Будви. Адреса: Пекић Ђорђе, насеље — Доброта II, ламела X, ст. 10/III.

ДОГОВОР БУДВЕ И БОРА КОРИСНА САРАДЊА

СКУПШТИНЕ ОПШТИНА БУДВА и Бор, и РТБ „Бор”, потписали су самоуправни договор о учешћу Бора у изградњи средњошколског центра у Будви. Уз зграду средњошколског центра чија је градња поодмакла, Борани ће финансирати изградњу зграде интерната са 240 кревета, затим ресторана и универзалне спортске хале за мале спортиве са гледалиштем од 1.300 сједишта и трим кабинетом. У изградњу ових објеката Бор ће инвестирати милијарду и 400 милиона динара, а Будва је у обавези да опреми грађевинско земљиште на коме ће се ови објекти градити. Извођење радова повјерено је грађевинској организацији „Интеграл” из Суботице. Рок завршетка је десет мјесеци од дана отварања градилишта.

Договором је предвиђено да Борани интернат у љетњим мјесецима користе за одмор радника. У току школске године, у сарадњи са Средњошколским центром из Будве, у новоизграђеним објектима организоваће се настава у природи за ученике из Бора.

Д. Н.

МУЗИКА

ПРОБУДИТИ ЉУБАВ

КАД ОТКРИЈУ ЧАРИ МУЗИКЕ дјеца силно по желе да им родитељи купе виолину, клавир или флауту. Са одушевљењем одлазе на прве часове у музичкој школи и поносно интерпретирају родитељима што су научили. Али после изјве сног времена у многим случајевима се догађа да првобитно одушевљење и ентузијазам видно попуштају, а вјежбање постаје мучна обавеза.

Свако питање, у вези вјежбања, из дана у дан покреће све непријатније дискусије, док родитељи најзад не дигну руке и престану да инсистирају. Наставник музике убрзо примјећује да ученик по пушта у раду, да нема потребне истражности и досљедности. Зависно од стрпљења и педагошког талента реаговаће мање или више уздржано. Још гриже савјести пред одлазак у музичку школу, неуспјех у току самог часа, и сталне опомене код куће, код дјетета ће створити одбојност према, до скоро обожаваном инструменту. Криза достиже врхунац када малишан једног дана званично објави да је одлучио да престане да долази на часове музике, и да му се то више не допада. Шта урадити у таквој ситуацији? Ово посљедње сва како не! Готово сва дјеца имају кризу кад је у питању вјежбање и свирање на неком инструменту. Не постоји „чудо од дјетета“ које се само волјно из дана у дан затварало у себи да би вје-

жбало. Чак и најпознатији умјетници се сјећају дана када су проклињали термине, којима су их излагали родитељи или учитељи. Уосталом, ко каже да дијете мора да постане виртуоз? Дужност родитеља и наставника првенствено је да код малишана пробуде љубав према музici, да му кроз свирање на једном инструменту открију и друге музичке области. Зато се са дјететом мора разговарати са много стрпљења и тактике да би се утврдило, зашто је изгубило интересовање. Можда је малишан све једноставније замисlio да не може да обузда разочарање што није у питању забава, него озбиљан посао.

Идеално би било да се у кући посвећује што је могуће више пажње музiciју јер ће дијете тако најбоље схватити зашто се стварно исплати вјежбати дневно макар пола сата да би савладао неки инструмент.

Радоје ЂУРОВИЋ

ШАЛЕ И ДОСЈЕТКЕ

КАВАЉЕР

Идући кроз парк, разводник Расим сустиже дјевојку која је носила повећи кофер.

— Је ли вам тешко? — љубазно упита Расим.

— Јесте, богами, већ ме забољела рука! — одговори дјевојка.

— Па, премјестите га у другу руку! — „каваљерски“ је посавјетовао Расим.

ОПРАВДАЊЕ

Милан се вратио са одсуства. Дежурни полицијац на касарнској пријавници примијети да из његовог пакета вири флаши, па га упита:

— Друге, је ли то алкохол?

— Ово је љута. Знаш, рекао ми је љекар из сеоске амбуланте да је понесем за дезинфекцију. Значи, узео сам је из медицинских разлога.

ПЕРОМ И КАМЕРОМ

НИЈЕСУ ЧЕСТИ тренуци као овај на слици. Колектив Основне школе „Степан Митров Љубиша“ крајем прошле године испратио је двоје својих радника у пензију. Невенка Павловић, радница овог колектива истакнути педа-

лог и активни друштвени радник, одложила је школски дневник, али како је обећала неће престати да дјелу ни на једном ни на другом плану. Емилија Росић, радница овог колектива — тај тренутак је забиљежила

наша камера — такође је пошла у заслужену пензију. Том приликом је организована скромна свечаност којој су се поред активних колега придружили и ранији пензионери ове школе.

СВИЈЕТ ЖИВОТИЊА

МАЈМУН горила је висок и до два метра, као коштаркаш. Широк преко једног метра, као дизач тегова. Тежак преко 300 килограма, као два кечера. Има руке, а најчешће иде на четири ноге. Има прозне зубе и језив поглед. Буса се у груди као пижанац у кафани.

Сем лошег изгледа, гориле углавном немају других лоших намјера. Хране се воћем, сјемењем и биљкама. Све гориле једу много, као неки људи, по некад у гостима!

СЛИКА ЗА Албум

ВЕСЕЛИ КУТАК

ОТАЦ И СИН

(Према истоименој пјесми Ђуре Јакшића)

Једанпут иде стари делегат
ко неки сиједи мандарин,
жваћући жваку за њим се клати
делегатске крви најмлађи син.

Сајам је био а ту, на сајму
машине разне и ко зна још шта —
Научне књиге, прибори, алати
и друга роба — увозна.

„Е, шта ћеш, сине, да купи тата?“
Мезимицу склоности кушаше свом.
„Хоћеш ли прибор ил' алат неки,
ил волиш књиге — цио том?“

Ил' можда желиш да тата на сајму,
уз помоћ неког друга свога, среди
да будеш нека „чивија“
за коју годину и неки „бог“?

Мезимац се чешка руком по бради, очito,
види се, нешто му криво:
„Ма какве књиге, какви бакрачи,
ја хоћу кола и гориво“.

Сад се и стари чешка по глави,
дратећи пред својим рођеним сином:
„Е, ја сам чезну за функцијама,
а син ми — за колима и бензином“.

Светислав БОШКОВИЋ

ЖЕЉА

— Петровићу, шта би ти сада највише желио да имаш?

— Ништа, друже разводниче, осим да моја Ружа овдје буде собни старјеница.

ЗАКЉУЧАК

Војници Раде и Франц чекали су у пошти да њихов друг Милан заврши телефонски разговор.

— Није ми јасно зашто Милан већ 15 минута држи слушалицу, а не проговара ни ријечи?! — рече Франц.

— Сигурно разговара са женом! — закључи Раде.

УТЛЕХА

— Кајку да је и генијалност болест! — зановијета војник док га љекар прегледа.

— Буди сасвим миран, младићу, ти си потпуно здрав! — одговори му љекар.

ПРЕДСТАВЉАМО УЧЕСНИКЕ 41. ШАМПИОНАТА ЈУГОСЛАВИЈЕ У ШАХУ

СВЕТОЗАР ГЛИГОРИЋ

СВЕТОЗАР ГЛИГОРИЋ представља изузетну шаховску фигуру у историји југословенског шаха. Вансеријски шаховски резултати и изванредне људске особине уврстиле су га у ред најпоштovanijih шахиста, не само у нашој земљи него и у свијету. Национални Глигорић је свуда радо виђен и драг гост, посебно у Црној Гори за коју га вежу веома драге успомене почев од ратних дана 1943. године када ступа у редове славне Пете пролетерске црногорске бригаде, преко тек ослобођеног Цетиња 1945. године када одмах почине да ради на обнављању шаховског живота уратом опустошеној Југославији до његових бројних гостовања скоро у свим мјестима Црне Горе.

У изузетно плодној и дугој шаховској каријери Глигорић је учествовао на око 90 међународних турнира на којима је постизавао врхенске резултате и побјеђивао најчувеније велемајсторе свијета.

Светозар Глигорић је и изузетан теоретичар и шаховски писац са великим бројем издатих шаховских књига, сарадник у бројним шаховским часописима и едицијама код нас и у свијету, врстан новинар и публициста, добитник бројних друштвених признања и награда, међу којима и награда АВНОЈ-а за животно дјело, и зато писати о њему није ни мало лако ни једноставно. Да би се описала његова био пракса треба написати књигу и зато нека нам буде дозвољено да препричамо оне основне податке.

Родио се 2. фебруара 1923. године у Београду. Титулу мајстора освојио је на турниру у Загребу 1939. године, титулу интернационалног мајстора ФИДЕ му је признана 1950. године а велемајстора 1951. године. Од свих југословенских играча има највише наступа на шампионатима Југославије, на којима је чак једнаест пута био први или дјелио прво мјесто. За југословенску презентацију наступао је скоро на свим олимпијадама почев од Дубровника 1950. године.

Наступао је шест пута на зонским, седам пута на међузонским турнирима за првенство свијета, и три пута на турниру кандидата и то у Цириху 1953, Блед — Загреб — Београд 1959. и Београд 1968. године.

Побиједио је у мечу Шталберга 1949. а изгубио од Решевског 1952. године и побиједио Донера 1968. Много бројни су његови успјеси на међународним турнирима и зато ћемо навести само неке:

Првенство Бугарске 1945. 1. Јубљана 1945/6. 1. Варшауа 1947. 1. Будимпешта 1948. 2. Мар дел Плата 1950. 1. 1953. 1. 1955. 3. Стјонтон-турнир 1951. 1. Хастингс 1951/2. 1. 1956/7. 1/2, и још девет наступа на истом турниру до 1970. године на којима је заузимао 1. 2. или 3. место, Холивуд 1952. 1. Хавана 1952. 3. Рио де Жанеиро 1953. 1. Монтевидео 1953. 1. Београд 1962. 1. 1964. 4. и 1969. 1/4. Буенос Aires 1955. 2. Запреб 1970. 2/5. Rognor Regis 1. и Далас 1/2 1957. Сарајево 1/2 1961. и 1962. Тел Aviv 1966. 1. Будва 1967. 2/3 и још много великих турнира и побједа.

ГЛИГОРИЋ — КЕРЕС, Нимцовичева индијска, Југославија — СССР, Загреб 1958.

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sc3 Lb4 4. e3 c5 5. Ld3 b6 6. Sf3 Lb7 7. 0-0 0-0 8. Ld2 cd4 9. ed4 d5 10. cd5 Lc3: 11. bc3 Dd5: 12. c4! Dd6 13. Lc3 Sdb7 14. Te1 Tac8 15. h3 Tfd8 16. Te3 Sh5? 17. d5! Sc5 18. Sg5 g6 19. Le2 Sg7 20. Dd4 Df8 21. Dh4 h5 22. Lg4! f5? 23. Se6: Sge6? 24. de6 Te8 25. Hh5: Dh6 26. Df6 f4 27. Df7+ мат.

Д. ПОПОВИЋ

БОЖИДАР ИВАНОВИЋ

БОЖИДАР ИВАНОВИЋ рођен је 24. августа 1946. године у Цетињу. У својој младости дуго је лутао којој љубави да се посвети: стоном тенисусу, фудбалу или шаху. Преовладала је љубав према шаху и први резултати од 1963. године када узастопно осваја три титуле омладинског првака Црне Горе. Његово пресељење у Титograd 1965. и сусрети са најбољим црногорским шахистима омогућавају му и брзи успон. Већ сљедеће 1966. године први пут наступа на сениорском првенству републике, а двије године касније 1968. први пут осваја наслов првака коју ће успјешно бранити пуних десет година. Послије дуже паузе појавио се на првенству Црне Горе 1985. али као велемајстор, и са лакоћом освојио титулу републичког првака.

Титулу југословенског мајстора освојио је 1969. године на шампионату у Новом Травнику. Интернационални мајстор постао је 1975. године а 1977. године ФИДЕ му признаје титулу велемајстора након побједе на међународном турниру у Бару.

Учесник је више шампионата Југославије а ласкачу титулу првака осваја два пута и то у Сутомору 1973. и Борову 1981. године. У Брабусу је побиједио четврто мјесто а у Херцег-Новом му је титула измакла у посљедњем колу. Учесник је Зонског турнира за првенство свијета Медитеранска зона у Бечићима 1981. године.

Шест пута је био побједник међународног турнира у Приштини. Висок пласман постигао је на турнирима у Вуковару и Пловдиву 1975. друго мјесто освојио је на турниру у Балашки (Подмосковље) 1984. и 1985. први на међународном турниру у Мецу, на турниру у Титограду 1984. подијелио је 4-5 мјесто, државни и олимпијски репрезентативац.

Ивановић је прави поета у шаху, игра у тајевском стилу из најблиставијих дана, сваку партију на побједу и до крајњих могућности што му доноси велику популарност међу љубитељима шаха али и често односи још блиставије резултате.

То се најбоље видјело на турнирима у Нишићу и Београду, на којима је са дosta успјеха наступао.

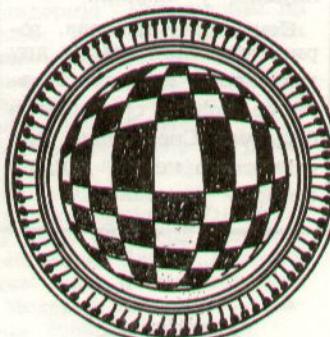
Ивановић је три пута био спортиста године Црне Горе, а носилац је и награда ослобођења Цетиња и Титограда.

Из мноштва блиставих појединачних турнира које је остварио против најјачих велемајстора попут Корчноја, Таља, Ларсена и других, одлучили смо да прикажемо његову партију коју је играо на турниру у Скопљу 1976. против славног велемајстора Решевског.

РЕШЕВСКИ — ИВАНОВИЋ, Скопље 1976.

1. d4 g6 2. e4 c6 3. Sf3 d5 4. e5 Lg4 5. Sbd2 e6 6. Le2 h5 7. Sb3 Le7 8. a4 Sd7 9. 0-0 Kf8 10. Ld2 Sh6 11. a5 Sf5 12. Ta4 Kg7 13. Se1 b5! 14. Ta1 c5- 15. dc5 Sc5: 16. Sc5: Lc5: 17. Sf3 Lf3: 18. Lf3: ab 19. b4 La7 20. Dc1 Dc7 21. Te1 Tac8 22. c3 The8 23. Dd1 Dd8! 24. Tc1 Dh4 25. Te2 Tc4 26. De1 g5! 27. Kh1? Dh2!! 28. Kh2. Th4+ 29. Kg1 Sg3. Бијели предаје.

Д. П.

ИНИЦИЈАТИВЕ

ЗАШТИТИТИ МОРЕ

ПРИЈЕ НЕКОЛИКО ДАНА на основачкој скупштини основан је клуб спортичких риболоваца. Он ће радији при Друштву за спорте на води, у чијем саставу активно дјелују — ватер поло, пливачки и ронилачки клубови.

Клуб спортичких риболоваца окупиће, прије свега, све страствење пецашице, да удржени допринесу да се морско добро користи организовано, јер, речено је, живот казује да се рибљи фонд на подручју Будве (ситуација није боља ни у другим срединама) немилосрдно уништава. Затим, треба да се до принесе да власници чама-

ца могу да купе потребне дјелове за моторе и да се обезвиједи њихово сервисирање, и, посебно њихово чување јер краје мотора и бензина су редовна појава. До принос туристичкој понуди представљало би повремено организовање пецања за туристе.

Они који свакодневно излазе на море имали су шта да кажу о проблемима везаним за наш приобални појас. Као прво, недопустиво је мало бавимо, боље рећи нимало, заштитом чистоће мора. Један од првих задатака новоформiranog клуба био је покретање иницијативе код надлежних да се предузму мјере о заштити фло-

ре и фауне мора уз наше пјешчане плаже. Први корак у томе био је формирање одговарајуће инспекционске службе. Дивљање у риболову (посебан случај су динамиташи) треба спријечити и за свагда искоријенити. Јер, како један од присутних рече: „Ако се то не постигне ускоро, све што се скије буде предузимало, биће касно“.

Једна од опаски била је да од стране одговорних служби, па и појединца, нема уопште разумевања за очување чистоће мора, а оно је за туристе и најглавнији мотив због чега нам у толиком броју долазе.

Д. Новаковић

У БУДВИ ПОЧЕО 41. ШАМПИОНАТ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ШАХУ

ЈЕДАН ОД НАЈЈАЧИХ ТУРНИРА

Учествују тринаест велемајстора, четири интернационална мајстора и један мајстор ФИДЕ * Будва спремно дочекала најбоље шахисте Југославије

У ХОТЕЛУ „АВАЛА“ почео је овогодишњи, 41. по реду шампионат Југославије у шаху. За титулу најбољег у овој години боре се велемајстори: Драгољуб Велимиринић, Светозар Глигорић, Славољуб Марјановић, Вожидар Ивановић, Крунослав Хулак, Владо Ковачевић, Петар Поповић, Душан Рајковић, Драган Барлов, Слободан Мартиновић, Мишо Цебало, Драгутин Шаховић и Стефан Ђурић, интернационални мајстори Огњен Цвитан, Јосип Рукавић, Живојслав Николић и Милан Драшко и мајстор ФИДЕ Гордан Косановић. Директор турнира је Драго Поповић, главни судија Милош Вукадиновић, а његов замјеник Бранко Вујановић.

Најбољи на овом шампионату шахисти заиста имају све услове за игру па треба очекивати квалитетне партије, рекао је Селимовић. Најбољи на овом шампионату шахисти заиста имају све услове за игру па треба очекивати квалитетне партије, рекао је Селимовић.

Најбољи на овом шампионату шахисти заиста имају све услове за игру па треба очекивати квалитетне партије, рекао је Селимовић.

— Ово је најјачи шампионат којег смо могли тренутно саставити и очекујем заиста лавовску борбу. Више је кандидата за првака. Дошао сам спреман да играм, да бих заузео једно од првих пет мјеста која обезбедију учешће на зонском турниру за првенство свијета и другим такмичењима која очекују нашу репрезентацију. То неће бити ни мало лако, рекао нам је Велимиринић.

Највише аплауза на отварању турнира и послије завршетка првог кола, побрао је наши прослављени велемајстор Светозар Глигорић, који је једанаест пута био шампион Југославије. Овом приликом њему је уручен златна значка СОФК Црне Горе и признање Шаховског савеза наше републике.

— Нисам дуго играо, и прости сам сам себи загонетка. Оран сам за борбе које предстоје. Конкуренција је веома јака. Већ по првим колима се види да је игра бе споштедна. По мојем мишљењу најближи је титули Драгољуб Велимиринић, или ту су и други опробани турнирски борци — Вожидар Ивановић, Петар Поповић и актуелни шампион Југославије Славољуб Марјановић.

Вожидар Кажић, уредник шаховске рубrike у Танјулу, такође је на отварању турнира и послије заслужан аплауз. Овом, првом шампиону Црне Горе у шаху је такође уручен златна значка СОФК Црне Горе.

С. Грговић